

ΜΗΧΑΛΝΕΖΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ εἰς, λ. 40, τρις ἕως ἑκάς λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

Καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα καὶ ἀλιεῖς οὐδαμοῦ ὀλίγον καὶ θὰ ἔλεγον ἄγρα οὐδαμοῦ, ἐν ᾧ πρόκειται περὶ τοῦ λαύρακος Βελέντζα, ὅστις μέχρι τοῦδε δις διέσχισε τὰ δίκτυα τῆς δικαιοσύνης. Ἡμεῖς ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ προδικάζωμεν ἀποθαρρύνοντες οὕτω τὰς συνειδήσεις τῶν ἐνόρκων μᾶς, ἢ τοῦλάχιστον τὸν νοῦν αὐτῶν ὅστις ἐνδεχόμενον νὰ ἐκλάβῃ τοῦς καυμέδες ὡς καυμὸς τοῦ Βελέντζα, καθὼς ἐξέλαβε πρὸ μικρὸν τὸ ἔλλειμμα τοῦ ταμείου ὡς ἔλλειμμα τῶν φρενῶν αὐτοῦ! Ἀφήσωμεν λοιπὸν ἀνεπηρέαστον τὴν συνήθειαν τῶν ὀρκωτῶν.

Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν τοῦ Βαρβακείου, ἀλλ' εἰς τὴν συνήθη τοῦ κακουργιοδικείου, τοῦθ' ὅπερ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐκλαμβάνομεν ὡς κακὸν οἰωνὸν διὰ τὴν τύχην τοῦ κατηγορουμένου. Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου ἡ ὑποβίβασις αὐτῆ τοῦ δικαστηρίου διὰ τὸν μέγαν ὑπόδικον ἢ τὸν μέγαν ἄνδρα, ἐὰν θέλετε, μᾶς φαίνεται ἄρκετὰ δυσανάλογος πρὸς τὴν φύσιν τῆς δίκης καὶ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Βελέντζα καὶ ἰδοῦ διατί.

Ὅταν χιλιάδες λαοῦ καὶ δεκάδες τινες χωροφυλάκων συνωθοῦντο περὶ τὰ προπύλαια τοῦ Βαρβακείου, ἡ δὲ αἴθουσα ἐθεωρήθη μικρὰ αὕτη νὰ περιλάβῃ τόσον ἐπίσημον ὑπόδικον, τώρα ἡ αἴθουσα ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ χωρήσῃ τόσον ἐπίσημον ἄθων! Δὲν συμφωνεῖτε; Ἐκτός τούτου οἱ καυμέδες ἔχουσι κάπως διεθνή χαρακτῆρα, ἐν ᾧ τὸ ἔλλειμμα ὅσον μέγα καὶ ἂν ἦτο, δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῶν Θεβαϊκῶν τειγῶν ἢ τὸ πολὺ τῶν ἑλληνικῶν ὄριων. Καὶ ὅμως ὁ Μιλτιάδης τὴν φορὰν αὐτὴν δικάζεται ὅπου ἄλλοτε ἐδικάσθη ὁ Λεύκοβιτος ἢ ἄλλοις τις κοινὸς παραχαράκτης.

Ἄλλ' ἀφήσωμεν καὶ τοῦτο ὡς δυνάμενον νὰ ἐπιχεράσῃ τὴν συνείδησιν τῶν κ. ἐνόρκων.

Τὴν ἐνδεκάτην π. μ. μόλις καθηρτίσθη ὁ κατάλογος τῶν ἐνόρκων ἀπειλούντων καὶ τούτων ἀπεργίαν διὰ λόγους τοῦς ὁποίους δέον νὰ ζητήσωμεν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀπεργούντα σωματεῖα τυπογράφων, βουλευτῶν, καλφάδων καὶ λοιπῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόρκων εἶναι ταῦτα: 1) Θωμ. Κροντηρᾶς 2) Λάμπ. Σίπος 3) Παναγ. Καρυσφίλης 4) Δημ. Μιχαλόπουλος 5) Ἰω. Ἀλαγιάννης 6) Γεώργ. Καρυσφίλης 7) Ἄντ. Πρωτοπαππᾶς 8) Κ. Γεωργιάδης 9) Ἰω. Κορονέλος 10) Ἄντ. Γολομέρης 11) Σπ. Τρίμις 12) Νικόλαος Παλαιολόγος.

Μεταξὺ τούτων διακρίνω τὴν σεμνὴν λευκογένειον φυσιογνωμίαν τοῦ Παναγ. Καρυσφίλη, πολλὰς ἄλλας τὰς ὁποίας ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω εἰς τὴν δίκην τοῦ ἔλλειμματος, μερικὸς ὅλους ἀγνώστους μου, καὶ μίαν μεταξὺ τούτων μὲ βαρεῖαν ἑλληνικὴν περιβολὴν, ἥτις μοὶ ἐνθυμίζει τὰ τσαπράζια, τὰ τουλιούκια καὶ τὰ μπουλούκια τῶν ἀρματωλικῶν χρόνων.

Μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ σώματος τῶν ὀρκωτῶν καὶ τοῦ καταμασθέντος πλέον ὀμνῶ ἐντὸς τῶν χαβλιοδόντων χιλιάδων ἀνθρωποθηρίων, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνέγνωσε τὸ σχετικὸν κατηγορητήριον δι' οὗ ὁ μὲν Βελέντζας κατηγορεῖται ἐπὶ παραποιήσει τουρκικῶν νομισμάτων, ὁ δὲ Μουστακόπουλος ὅτι ἐν γνώσει ἐκυκλοφόρησε τοιαῦτα. Ἄλλὰ πρὶν ἢ προσθέσωμέν τι ἐπὶ τῆς προκειμένης δίκης ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ δώσωμεν ὑμῖν ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ νέου συγκαταγορουμένου τῷ Βελέντζα Μουσταακοπούλου.

Ἰψηλὸς μᾶλλον μὲ μέλανας ὀφθαλμοὺς πονηροτάτους μὲ ῥίνα σιμὴν, μὲ πικρὴν πολλὴν εἰς τὰ χεῖλη καὶ ἐν γένει εἰς τὸ πρόσωπόν του διακεχυμένην καὶ μὲ τρίχωσιν ἐκ τῶν μελανωτέων ἐξ ὅσων ποτὲ ἴδομεν ἀβαφῆ. Τὸν ἐκλαμβάνετε ὡς ἀνθρακὴν ἢ ὡς θερμαστὴν ἀτμομηχανῆς. Εἶναι καὶ ἡ ἐνδυμασία του μελανὴ καὶ μόνον ὁ φαιὸς λαιμοδέτης του καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τσέπης τοῦ ἐπενδύτου του προκύπτει λευκὸν του μανδύλιον εἶναι αἱ μόναι ἀκτίνες ἐν τῇ μαύρῃ αὐτῇ φυσιογνωμίᾳ. Ἐμάθομεν δὲ ὅτι ἐπαγγέλλεται ἐξ αἰσθημάτων τὸν παραχαράκτην πλαστογράφον κιβδηλοποιὸν, καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πολλοῦ ἔστησε τὸ ἐργοστάσιόν του εἰς τὸν Μενδρεσέ.

Τὸ Δικαστήριον ἀποτελεῖται ἀπὸ τούς κ. κ. Βλάχον Πρόεδρον, Κριεζῆν καὶ Ἀμπελᾶν δικαστὰς καὶ Ῥάδον Εἰσαγγελεῖα, πάντας γνωστούς. Τὴν δὲ ὑπεράσπισιν συγκροτοῦσιν οἱ κ. Τυπάλδος Μπουφίδης καὶ Πονηρόπουλος ἐπίσης γνωστοί.

Τὸν κατάλογον τῶν μαρτύρων θὰ ἐκτυλίξωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων.

και πίνακες παριστώσαι δῆθεν τὰς ὄψεις καὶ τὰς ιδιότητες τῶν παρὰ φύσιν τεράτων, ἅτινα ἐγκαθιδρυθέντα εἰς τὸ βῆθος τῆς αὐλῆς τοῦ φεσοποιείου καὶ ἀποκεκρυμμένα ὑπὸ πολυχρόμου ἐκ ποικίλων βακῶν παραπετάσματος εἶναι προσιτὰ ἀντὶ δεκαπενταλέπτου εἰσοδοῦ. Ἐπὶ τῆς θύρας δὲ τοῦ θεάτρου ὑπάρχει ἀνηρτημένος καὶ ἰδιαιτέρος πίναξ, λεπτομερέστερον κατάλογον περιέχων, καὶ καταλήγει, ὡς ἐξῆς: "Ἀπαντα τὰ ἀνωτέρω εἰρίσκονται ἐνταῦθα, προσίτη καὶ εἰς Λύκος ζωντανός, καὶ ἕνας οὐραγκουτάγκος κοκκιρόκωλος, —συγγνώμην, χάριν τῆς ἀριθείας—ζωντανός! Χρὴν δὲ θυρωροῦ καὶ εἰσηγητοῦ καὶ κήρυκος ἐκτελεῖ γέροντις, τύπος μεθύσου, παρέχων ὡς ἰδιαιτέρον γνώρισμα τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν κατακόκκινον, καὶ τὴν γλῶσσαν του φέρουσιν τὰ ἔχνη παρεφθαρμένου λογιωτατισμοῦ: Ὅριστε, Κύριοι, εἰς τὰ τέρατα τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν ἡ φύσις! Εἶτε σοβαρὸν τὸ ἀντικείμενον, εἶτε σπουδαῖον, Κύριοι, 15 λεπτὰ ἕκαστον. Καὶ φαίνεται ὅτι τὸ τίμημα ἐτέθη χάριν τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τοῦ θεάματος πρὸ πάντων, διότι ὁ γέρον ἐγκαταλείπει ἐλευθέραν τὴν εἰσοδὸν καὶ πρὸ τῆς μαρμαρυγῆς μιᾶς μόνης πεντάρας.

Τὸ ἀναβρυτήριον ἑορτάζει διπλὴν ἑορτήν, τῆς Κυριακῆς, καὶ τῆς ὡραίας ἡμέρας· δι' αὐτὸ ἔχει πληρώσει, καὶ τὸν ἐλάχιστον χῶρον του δι' ἐκθεμάτων πρὸς πώλησιν, καὶ ὄλον ἀνταρξὶ ὑπὸ τοῦ βόμβου τῶν πωλητῶν καὶ τῶν ἀγοραστῶν. Τὰ προπύλαια οὕτως εἰπεῖν τῆς πλατείας καὶ τὰ βῆθη τῆς παρασκευάζουσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς ποικιλωτέρας ὄψεις· ἐδῶ μὲν παντοῖα εὐτελῆ ἀντικείμενα βρῖθουσιν ἐντὸς ὑαλίνων θηκῶν, χάρτης, φάκελλοι, μολυβδίδες, πέναι, κτέναι, ἀρωματικὰ φιαλίδια, μανδύλια, περιλάμια κτλ. κτλ., ἱερὰ λείψανα παντὸς χαρτοπωλείου καὶ ἐμπορικοῦ καταστήματος· ἐκεῖ δὲ βραχνή τις καὶ ἰσχυρὰ φωνή, κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας ζεῖγη τινὰ ἐσχωρισμένων ὠρολογίων προσπα-

θεῖ νὰ σαχηνεύσῃ ἀγοραστὰς διὰ τοῦ εὐτελοῦς τῆς τιμῆς· ἐν ἄλλῃ σειρᾷ ἐκτείνεται κατὰ τάξιν ὁ κόσμος τῶν ὑφασμάτων, πανταλόνια, κάλτσαι, καπέλα· ἄλλου ἐπὶ τριῶν ἢ τεσσάρων τραπέζιων πωλοῦνται λαγεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων, τεθαμμένα ὑπὸ πλήθῃ δεκαρῶν, ἄλλου ἐκτίθεται εἰς ἀκούσιον πλειστηριασμὸν δονκιωτικὸν τι παληάλογον, περὶ ὃ συνωθοῦνται πολλοὶ μὲ τὰς κρίσεις καὶ τὰ βλέμματά των, ἄλλου συνάπτεται μικρὰ φιλονεικία μεταξὺ πωλητοῦ ἀμνάδων καὶ λεπτολόγου τινος ἐξεταστοῦ αὐτῶν. Τὸ μέγιστον δὲ μέρος τῆς πλατείας κατέχεται ὑπὸ ἐπίπλων, ὡσάν πολλὰ ὄμοι οἰκίαι ἐξεκένωσαν ἀτάκτως ἐκεῖ πᾶσαν τὴν διακόσμησίν των. Ἐκεῖ τράπεζαι καὶ κομμωτήρια καὶ καρέκλαι καὶ καναπέδες καὶ κομᾶ καὶ ντουλάπια καὶ λυχνίαι καὶ κύπελλα καὶ πιάτα καὶ δωδεκάδες ἀργυρὰ μαχαιροπήρουνα καὶ κοχλιάρια. Πρὸ τῶν διεσπαρμένων ἐκείνων τῆδε κακεῖσε πολυτελῶν πολλὰς καὶ φιλοκάλων ἐπίπλων δὲν ἦνε παράδοξον νὰ καταληρθῆτε ὑπὸ μελαγχολίας, ἀναλογιζόμενοι τίνων ἄρα καὶ πόσων οἰκογενειῶν τὴν παρελθούσαν ὀλβιότητα ἀπετέλουν, καὶ πῶς ἀσπλάγγως ὑπὸ τῆς ἀτυχίας κατατεμαχίζονται καὶ ἐξευτελιζόνται ἐν δημοσίᾳ πωλήσει. Καὶ οἱ πωληταὶ ποικίλλουσι κατὰ τὰς φυσιογνωμίας, ἀπὸ τοῦ προσηθηκότος ἀπλοῦ ἐμπορικοῦ μέχρι τοῦ νεαροῦ καὶ παμπονήρου ἀγυιόπαιδος. Τὸ περιθώριον τῆς πλατείας ἀποτελοῦσιν αἱ ἐπὶ τῶν τραπέζων τῶν πέριξ καφετειῶν ἀναπαυόμενοι, οἱ Μυκηναῖοι ἀντικρίζουσαι ἑρωτοτρόπως τὸν Παροσσόν—τὰ δόματα τῶν καφετειῶν, —ὁ Στεργίου, ράπτῃς τῶν ἐπαρχιωτῶν, καὶ ἀπέναντι μιὰ ἡμιόσβετος καὶ ρικνὴ, ὡς ὁ Κύριός της ἴσως, ἐπιγραφὴ συμβολαιογραφείου.

Ἀλλὰ τὴν ἰδιάζουσαν φυσιογνωμίαν τῆς πολυτύρβου πλατείας παρέχει τὸ κέντρον, ἔνθα ὁ πολυπληθέστερος ὁ-

χημάτιζεν ἀγαθὴν γνώμην περὶ αὐτοῦ καὶ δὲν καθίστατο προστάτης του. Εἶχεν ὅμως πολλῶ πλείονα διάκρισιν καὶ ὑπερηφάνειαν ἢ ἡ γραῖα κάπηλος, καὶ δὲν κατεδέχθη οὐχὶ μόνον νὰ ζητήσῃ μερίδιον παρὰ τοῦ Σκιάχτη, ὅπερ ἄλλως περιεφρόνει ὡς ἀναξίαν ἑαυτοῦ πράξιν, ἀλλ' οὐδὲ νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτὸν λέξιν περὶ τῶν ὑπονοιῶν του, καὶ τοῦτο ἦτο βεβαίως πολὺ λεπτότερον.

Τὴν ἐσπέραν ὅμως ταύτην ὁ Μαῦρος, ἅμα λαβὼν τὴν παραγγελίαν παρὰ τοῦ Σανούτου, μετέβη πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Σκιάχτη, καὶ εἶχεν ἀποφασίση νὰ τὸν ἀνακρίνη, χάριν ψυχολογικῆς του ὀρέξεως. Εὗρεν ἐπίσης τὸν Καρτούτσην, πρὸς ὃν παρήγγειλε νὰ τὸν εὖρη καθ' ὠρισμένην ὥραν τῆς ἐσπέρας ἐν τῷ καπηλείῳ, ἀφοῦ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τέσσαρας ἄλλους τολμηροὺς ἄνδρας, καὶ προσέλαβε μεταβάς μετὰ τοῦ Σκιάχτη εἰς τὸ καπηλεῖον. Συνεδείπνησε μετ' αὐτοῦ πλουσίως καὶ μετὰ τὴν δευτέραν φιάλην τοῦ οἴνου, ἤρχισε νὰ τῷ ἐκμυστηρεύηται.

- Φίλε Σκιάχτη, τῷ εἶπεν, ἠξέουρες ὅτι σὲ ἀγαπῶ πάρα πολὺ;
- Ἡ αὐθεντία σας μὲ τιμᾶ, εἶπεν ὁ Σκιάχτης.
- Σὲ ἀγαπῶ τόσον πολὺ, ὥστε οὐδὲ τὸ ὑποπτεύεις.
- Καὶ αὐτὸ γίνεται.
- Ἐγὼ ἀποφαίσεαι νὰ κάμω τὴν τύχην σου.
- Πιστεύω.
- Ἀπόψε ἔχομεν ἐργασίαν.

- Τί ἐργασίαν;
- Ἀπόψε θὰ σὲ δοκιμάσω.
- Τί πρέπει νὰ κάμω!
- Ὅθ σοῦ εἴπω. Ἀλλὰ δὲν τὸ εἰξεύρω ἀκόμη.
- Τότε λοιπὸν τί μοι λέγετε;
- Ὅθ τὸ μάθω ὅμως ἐντὸς ὀλίγου.
- Βεβαίως.
- Ἀλλ' εἶναι ἐργασία τολμηρά.
- Τολμηρά;
- Ναί. Δειλιᾶς;
- Ἐγὼ; Ὁ διάβολος ἠξέουρει.
- Λοιπὸν θὰ σὲ ἴδω.
- Ὅθ μὲ ἴδῃς.
- Ἀπὸ ἐκείνην τὴν νύκτα, εἶπεν ὁ Μαῦρος, καμμοῦν τὸν ὀφθαλμὸν, σὲ ἐπῆρα εἰς μεγάλην ὑπόληψιν.
- Τὸ ἀξίζω, εἶπεν ὁ Σκιάχτης.
- Ἐκείνην τὴν νύκτα μοῦ ἐμβῆκες πολὺ εἰς τὴν καρδιάν, εἶπεν ὁ Μαῦρος. Μοὶ ἐφάνης ὡς ὃν ὑπεράνθρωπον.
- Ποῖαν νύκτα; εἶπεν ὁ Σκιάχτης.
- Τὴν νύκτα, ὅπου μᾶς ἔφερες ἕνα ἀποθαμμένον, εἶπεν ὁ Μαῦρος.
- Ἄ, ναι, εἶπεν ὁ Σκιάχτης, εἶναι ἀλήθεια ὅτι εἶμαι τρομερὸς βουτυχτής.

(Ἀκολουθεῖ)

Μποέμ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς προσεχούς δευτέρας ἄρχονται αἱ ἐγγραφαὶ ἐν τῷ **Κεντρικῷ Δημοσίῳ Γυμναστηρίῳ** τῶν βουλομένων νὰ σπουδάσωσι θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὸ ἐπικρατοῦν γυμναστικὸν σύστημα ἐν τοῖς παιδευτηρίοις, ὅπως λάβωσι πτυχίον διδασκάλου ἢ καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς.

Ἀναγορεύονται δὲ διδάσκαλοι ὅσοι εὐδοκίμησαντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις τὰς ὑποίας θέλουσιν ὑποστῆ ἐν τοῖς μαθήμασι τῆς **Ἱστορίας τῆς Γυμναστικῆς, παιδαγωγίας τῆς Γυμναστικῆς, γνῶσεως ἀνατομικᾶς καὶ ὑγιεινᾶς καὶ εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις, προσαγάγωσι ἐνδεικτικὸν τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ γυμνασίου, πρὸς δὲ ἐνδειξιν ἐμφαίνουσιν τὴν διαγωγὴν αὐτῶν ἐν τῷ παιδευτηρίῳ εἰς 8 φοιτῶσι ἢ τελευταῖον ἐφοίτησαν· καθηγῆται δὲ γίνονται οἱ προσάγοντες ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον γυμνασίου.**

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Γυμναστηρίου
Ι. Γ. Φωκικάνος.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΓΑΣΙΑ

Ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1879

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΩΝ

!! 7,200 ἀντίτυπα !! 7,200

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ,

Ἑλλάδι φρ. 2 — Ἐξωτερικῶ φρ. 3.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕκαστος ἀντὶ φρ. 2,50, ταχυδρομικῶς ἀντὶ 2,80. — Τὸ ἀντίτιμον δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημον δεκάλεπτον, ἕως τριακοντάλεπτον πάσης ἐθνικότητος.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ εἰς Ἀθήνας, Διεύθυνσιν **Διαπλάσεως τῶν Παίδων, Πλατεία Συντάγματος, ὁδὸς βουλῆς καὶ Μουσῶν ἀριθ. 2.**

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΔΕΥΚΟΙ-ΜΕΛΑΝΕΣ

ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΙΚ. ΧΡΗΣΕΩΣ

Κεντρικὴ ἀποθήκη

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Λούτσια.

μιλος τῶν θαμῶνων της περικυκλεῖ μιαν ἄμαξαν· ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἄμαξηλάτου ὀρθοῖς ἄνθρωπός τις, νοήμων τὴν ὄψιν, μὲ κατάμαυρον ἐνδυμασίαν εὐπρεποῦς Κυρίου καὶ μακροτάτην ἐμπροσθέλλαν γκαρσονίου, δημηγορεῖ καὶ χειρονομεῖ πρὸς τὸ συνωθούμενον πλήθος. Εἶναι διάδοχος τις τοῦ γνωστοῦ Κώστα, εἶναι κανεῖς πατριώτης ἀλλῶν καὶ προτείνων σωτήρια μέτρα εἰς τὴν πατρίδα; ὅχι· ἡ συνάθροις ἀπλῶς ἀφορᾷ τὴν ὑγιεινὴν. Εἶναι ὁ γνωστὸς ὀδοντοιατρός Διαμαντόπουλος παρουσιάζων εἰς τὸ κινὸν τὴν *λοισίην του*, θαυμασίαν πανάκειαν, θεραπεύουσαν τὸν ὀδοντόπονον, τὴν κεφαλαλγίαν καὶ τοὺς ρευματισμοὺς· δι' αὐτὴν τὰ ρητορικά του ἐπιχειρήματα, καὶ αἱ διαβεβαιώσεις περὶ τῆς εὐλικρινείας του, καὶ αἱ εὐτραπελολογίαι του, καὶ τὰ δημόδη ἀποφθέγματα του, ἅτινα διὰ γελώτων ὑποδέχονται οἱ ἀκροαταὶ του, ὅπως μετ' ὀλίγον τὴν ἀλοισίην του ἀγοράζουσιν διὰ καταβολῆς φράγκου, παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν συστάσεων τοῦ πάτρωνος καὶ τῆς ἰδικῆς των περιεργείας. Τὰ θυλάκια τοῦ πρωτοτύπου Ἀσκληπιοῦ πληροῦνται, καὶ μετ' ὀλίγον ἄρχεται νέα σκηνὴ ἐκρίζωσης ὀδόντων ὑπὸ τοῦ ἰδίου· ἐδῶ σταματᾷ ἡ ἐκκένωσις τῶν θυλακίων, διότι εὐγνωμονοῦσα ἡ τανάλη του ἐνεργεῖ δωρεὰν ἐπὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. Ἐκαστον δάντι ἀποσπώμενον, μετὰ θριαμβευτικῆς χάριτος εἶτα τινάσσεται πρὸς τὰ ἄνω ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ὀδοντοιατροῦ, ὡς διεστημιμένου νὰ παίξῃ δι' αὐτοῦ τὸ γνωστὸν παιγνίδι, τὸ ὁποῖον ἐπαίζομεν παιδιὰ δι' ἐνὸς μίλου: *Καταίβα μῆλο νὰ σ' ἐρωτήσω.* Μετ' ὀλίγον οἱ πελάται ἀραιοῦνται, καὶ τὸ αὐτοσχέδιον φαρμακεῖον ἀναλαμβάνει τὸν προορισμὸν του κινούμενον καὶ μεταφέρον τὸν βήτορα πλανόδιον ὀδοντοιατρὸν, τὸν ὁποῖον ἀκολουθῶ καὶ ἐγὼ μετὰ μακρᾶν ἐκεῖ νοχελῆ διατριβὴν, καὶ μὴ μετανῶν ὅτι ἀντήλλαξα τὴν κίνησιν καὶ τὴν μονότονον συνῶθρσιν καὶ τοὺς στοίχους τῶν προῖτων περιπατητῶν τῆς δεινροστοχίας, καὶ τῆς ἐξοχῆς τὴν δρόσον καὶ τοῦ Φαλήρου τὰ θέλγητρα πρὸς τὴν λαϊκὴν καὶ ἰδιάζουσαν τύρβην τῆς πλατείας τοῦ ἀναβρυτηρίου.

Ἐνοουλουλοῦ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΒΟΥΛΗ

Ἐγένετο συνεδρίασις. Ἠρξάτο συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ὁ ψευδαρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δεληγιάννης. Διὰ σκωριώσεως γλώσσης, καὶ ἐπαναλαμβάνων τρεῖς τὸ ὀλιγώτερον ὅσα λέγει, ἄνευ μάλιστα διαστροφῆς τῆς φράσεως, φρασσεολογεῖ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὅθ διελήθη λέγεται τὸ ὀλιγώτερον τρεῖς ἡμέρας. Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ λάβῃ τὸν λόγον καὶ ὁ κ. **Λεωνίδας Δεληγεώργης.**

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

('Οδὸς Ἀρχαῖον ἀριθ. 9)

Ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΥΛΗ ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ. Μυθιστορίαι, διηγήματα, βιογραφίαι, περιηγήσεις, κοινωνικά, ιστορικά, ἔθνη καὶ ἔθιμα, ποιήματα, ποικίλα κτλ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ». Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά, αἰνίγματα, χρηματιστικά, πολιτικά εἰδήσεις κτλ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	Ἐν Ἑλλάδι	φράγκα	12
ΔΙ' ΑΜΦΟΤΕΡΑ	Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	20

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῷ γραφείῳ πρὸς λεπτὰ **25** ἕκαστον φύλλον.

Πᾶς ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς τῆς ΕΣΤΙΑΣ λαμβάνει ἐκ τοῦ γραφείου αὐτῆς διάφορα συγγράμματα εἰς τὸ τέταρτον μόνον τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν τιμῆς, μετέχει δὲ καὶ λαχείου ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ΕΣΤΙΑΣ διοργανωθέντος, λαμβάνων **δωρεᾶν** ἓνα κληρὸν αὐτοῦ. Τὰ κέρδη τοῦ λαχείου ἀποτελοῦνται ἐκ συλλογῶν τῶν ἐκλεκτοτέρων συγγραμμάτων τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἰκανῆς ἀξίας. Θέλουσι δὲ διανεμηθῆ εἰς 15 ἀριθμοὺς κληρωθησομένους κατὰ τὴν ἐκκλῆυσιν αὐτοῦ, ἧτις γενήσεται τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου.

Ἡ πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν δανείων καὶ ἑλλην. Τραπεζῶν, ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν γραμματοσήμων, ἀποστελλομένων ἐν ἐπιστολῇ συστημένῃ.

Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται **δωρεᾶν** ὡς δαῖγμα τοῦ περιοδικοῦ εἰς πάντα αἰτούντα.
(1.—3)

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΠΟΙΑ
ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60**Μέλανος » » » 60**

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΧΑΡΤΟΝΩΔΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλά καὶ Κοκοροπούλου.

Ὅλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης. — **Ἐπισκεπτήρια** χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς. — **Σφραγίδες** καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μ.ή. — Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν **Καταστῆτων** τοῦ Διεθνούς φήμης Καταστήματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ἀνυβέρου. — Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφίμου **σιγαροχάρτου ZOB.** Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ἢ φιλοτιμιωτάτη διεύθυνσις τοῦ ὑπὸ τὴν Μεγάλῃν Οἰκίαν Μετὰ ἀριστοκρατικωτάτου

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΔΕΙΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ

ἔφερον **εἰδικὸν τεχνίτην** ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην Κυρίαὶ δὲν ἔχουν ἢ νὰ εἰδοποιῶσιν εἰς τὸ Κουρεῖον. Θὰ μένουσιν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος αὐτοῦ πολὺ εὐχарιστημένοι.

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ

πρώτην φορὰν κομιζόμενα εἰς Ἀθήνας, ἐντὸς ὡραίων **μπομπονιέρων**, γλυκύτατα, νοστιμώτατα, γραφικώτατα εἰς τὸ

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

!!! Ἄρωμα !!! Ἄρωμα !!! Ἄρωμα !!!

ΤΕΙΟΝ

ἀρίστης ποιότητος εἰς **πακέτα**, ἐκομίσθη κατ' αὐτὰς ἐκ **Ρωσσίας** καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς **Λεωφόρου Παρεπιστημίου**

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολ. Α. Βασιλείου.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΟΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσμον καὶ κατέργασσις παντὸς εἶδους ξυλίας δι' ἀμαξοποιούς, καθεκλοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν, κιγκλίδες ἑτοιμοὶ κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ